

STÁNEK

MARTIN K.

(Tursko, únor 2020)

Otče, přicházíme do Tvé přítomnosti a modlíme se, abys mluvil k našim srdcím. Modlíme se, abys nám dal lepší slovo a lepší pokrm, abychom se skrze ně stali lepšími lidmi. Modlím se, abys pomazal mou mysl a ústa, když budu mluvit. Modlím se, abys pomazal každé ucho, aby slyšelo, a každé srdce, aby slovo uchopilo a porozumělo.

Byl to Eliáš, který se najedl speciálního pokrmu a byl schopen běžet 40 dní. Není jídlo jako jídlo. Nevím, jestli existuje přirozené jídlo, v jehož síle byste mohli běžet 40 dní. Nemluvíme o chůzi, ale o schopnosti běžet 40 dní. Eliáš nešel, on běžel. Víme také, že existuje duchovní jídlo. V Bibli se říká velmi jasně, že nejen chlebem živ je člověk, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.

Rád bych mluvil o stánku. Ne nutně o detailech, ale chci se dotknout tématu stánku a říct, proč vlastně o stánku mluvíme. Podívejme se do Židům 5,10. Mluví se zde o Ježíši, který je nazván knězem podle řádu Melchisedechova.

Židům 5,10–11: *„Nazván jsa od Boha nejvyšším knězem podlé řádu Melchisedechova. O kterémž mnoho by se mělo mluvit, a to nesnadných věci k vypravení, ale vy jste nezpůsobných uší.“*

Kdo z vás slyšel mnoho o Melchisedechovi? Pavel říká, že je mnoho věcí, o kterých bychom měli mluvit, ale jsou nesnadné k vypravení, je nesnadné je vysvětlit. A zde v epištole říká Židům, že jsou nezpůsobných uší.

„Nebo měvše býti v tak dlouhém času mistři, opět potřebujete učeni býti prvním počátkům výmluvností Božích, ...“ (verš 12)

Vypadá to tedy, že existuje určité očekávání. Kdo z vás sedí pod Božím slovem více než pět let? Kdo deset let? Myslím tedy, že se zde mluví o nás. Píše se tady, že už bychom měli být mistry, ale pořád se musíme učit základní principy.

„...a učinění jste mléka potřebující, a ne pokrmu hrubšího.“

Mimochodem, v Bohu neexistují žádní duchovní vegetariáni, protože se tu píše, že musíte jíst hrubší pokrm neboli maso. Amen?

On vytvořil
stánek proto,
aby mezi lidmi
mohl
přebývat.

Rozumíme tedy tomu, že existuje Slovo (tedy i slovo, které se káže), a je to mléko? Ano. A potřebujeme mléko? Ano. Potřebujeme mléko, potřebujeme vyrůst na mléce. Zvláště malé děti potřebují mléko, potřebují znát základní principy, jak chodit s Bohem. Měly by ale dorůst do věku, kdy potřebují hrubý pokrm.

Podívejme se na to v přirozeném. Máme mezi námi dospělé lidi, teenagery. Pokud by byli ještě pořád kojeni nebo pili mléko, bylo by s nimi něco v nepořádku. Běhali by po nemocnicích a lékaři by zjišťovali, co je s nimi v nepořádku, když nemůžou jíst normální stravu. V Bibli se píše:

„Kdožkoli zajisté mléka se drží, nechápá slova spravedlnosti; (nebo nemluvně jest).“ (Žid 5,13)

Můžeme být tedy duchovními miminky. Je v pořádku být miminkem, pokud jste se právě včera znovuzrodili. Včera jste byli ještě ve světě a právě jste se narodili, všechno je nové, baví vás to, milujete mléko, smějete se a chichotáte se. Pamatuji si na ten čas – a tohle zvláště asi znají lidé, kteří jsou z nevěřících rodin, ze světa. Pamatuji si na ten čas, kdy bylo všechno nové a čerstvé a člověk chtěl všechno ochutnat a vyzkoušet. Ale musíte se posunout. Bůh očekává, že nebudete navždy miminky. Chce vám dát práci. A slovo, které přijímáte, vám dá, nebo nedá sílu tu práci vykonat.

Židům 5:14: „Ale dokonalých (dospělých) jest hrubý pokrm (takže v Bohu můžete být dospělí), totiž těch, kteříž pro zvyklost mají smysly způsobilé k rozeznání dobrého i zlého.“

Amen? Takže si cvičíte své smysly, schopnost rozeznávat. Začínáte s malými věcmi, které by měly být jednoduché. Jako miminka. Podívejme se na lekci základního rozpoznání. Zavraždit člověka – dobře, nebo špatně? Někdo si myslí, že je to dobře? Ne. To je rozpoznání pro miminka. A tak se začínáme bavit o tom, co je dobře a co je špatně. Pak studujeme Boží slovo, zákony a postoje. Ale velmi často se rozhodneme,

že chceme mít vlastní názor. O těch výmluvnostech (principech) Božích. Já si myslím tohle a tamto a myslím si, že tohle je důležité, a tohle ne, a cítím toto, a tamto necítím. Pokud toto dopustíte, tak jste se rozhodli, že zůstanete miminkem. Ale pokud řeknete: „Bože, já chci opravdu vědět, jak ty věci jsou, co Ty říkáš,“ budete cvičit své rozpoznání. Víte, je to jako duchovní sval, který roste. Pokud se sytíte masem, tak díky tomu vyrostete do dospělosti.

V Židům je několik kapitol, které mluví o stánku. Věřím tomu, že Bůh nám dal stánek jako vzor, něco, co máme pozorovat. Možná si říkáte, jestli je to stále platné. Není to něco ze Starého zákona, něco, co bylo pro Židy? Ne. Tenkrát to bylo jen v přirozené rovině, dnes je to v duchovní. Ale pořád to platí. Takže co čteme a co se učíme dnes o stánku? Pokud půjdete do Exodu 25,7, říká se tam:

„I udělajíť mi svatyni, abych bydlil uprostřed nich.“

Bůh jednoznačně říká, že je Bohem, který chce bydlet mezi námi (v nás). První zpráva, kterou ze stánku máme, je, že se s námi Bůh chce potkat. Jinými slovy nám chce být dostupný. Není to Bůh nebo náboženství, které je daleko, nedostupné. Není to Bůh daleko na obláčku, který má svou práci, vy máte zase svoji a jste daleko od sebe. On říká: „Já se zajímám o to, co děláte, přibližte se ke mně.“ Takže On vytvořil stánek proto, aby mezi lidmi mohl přebývat. Když se podíváme do Jana 1,14, čteme tam:

„A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi, ...“

Když byste se podívali do řečtiny, slovo *prebývalo* znamená *stánkovalo, stanovalo*. Takže Bůh i v Novém zákoně mluví o své touze v Kristu Ježíši přebývat v našem středu. Amen? Je to neuvěřitelná věc. Představte si samého Boha, že nechce žít sám někde na hradě, ale chce přebývat v našem středu. Chce být součástí obyčejného lidu, nechce být nad ním, ale mezi ním. Takže první princip, který musíme pochopit a učit ho své děti, je, že Bůh nám chce být tak blízko, jak to je jen možné. To je Boží touha. Sami uvidíte, co se o tom píše ve Zjevení. Provedu vás celou Bibli od začátku Starého zákona přes začátek Nového zákona až na konec Bible – do Zjevení.

Ve Zjevení 21,3 se píše: *„I slyšel jsem hlas veliký s nebe, řkoucí: Aj, stánek Boží s lidmi, a bydlitiť (stanovat) bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa jejich Bohem.“*

Amen? Takže stánek není žádná historie. Není jen pro Židy. Mluví se o něm v Novém zákoně i v kontextu budoucnosti, tedy ve Zjevení. Stánek je něco Bohu velmi blízkého. Principy stánku jsou Bohu blízké.

Bůh řekl, že bychom měli mít jméno, charakter, přirozenost jako On sám.

Dokonce ve Zjevení 13,6 se píše, že ďábel se rouhal Bohu. A podívejte se, jak se rouhal, proti čemu mluvil:

„Protož otevřela ústa svá k rouhání se Bohu, aby se rouhala jménu jeho, i stánku jeho, i těm, kteříž přebývají na nebi.“

Takže ďábel se rouhá Bohu, Jeho jménu, Jeho lidu a Jeho stánku. Posmívá se a říká: „Ty přeci nebudeš přebývat s těmito lidmi.“ Vysmívá se myšlence, té možnosti, že by Bůh s lidmi přebýval. Snaží se překroutit křesťanskou doktrínu tak, aby z ní bylo mléko.

Ale Bůh nám dal vyšší Slovo. Řekl: „Můžete být svatí, jako já jsem svatý. Nejenže můžete, ale měli byste a budete. Dal jsem vám vše, co mám. Dal jsem vám svou moudrost, je vám dostupná. Zpřístupnil jsem vám moc, kterou mám.“ Bůh říká, že budete dělat věci jako On, a ještě větší. Jestli to tak není, musíte to vyškrtnout ze své Bible. Protože je to tam napsané, že? To není náš výklad, je to Boží slovo. Bůh řekl, že bychom měli mít jméno, charakter, přirozenost jako On sám.

Pro mě je toto vysoké Slovo. Lidem nedělá problém věřit tomu, že jako křesťané mají dělat určité věci, v neděli chodit do shromáždění a podobně. A to také dělají. Je to ale miminkovské. Je to správné dělat, ale neučiní to z vás dospělého člověka. Je to stejné, jako když lidé říkají: „Já vím, měl bych cvičit, dělat nějaké sportovní aktivity, posilování.“ Asi ano. Jste díky tomu zdraví. Ale musíte mít lepší slovo, abyste se stali olympijským vítězem. Musíte mít slovo, které změní vaši mentalitu, váš pohled na věc. Slovo, které vypůsobí to, že se ráno probudíte a jdete běhat a děláte různé až bláznivé věci. Jdete přes bolest, trpíte a lidé se vám možná posmívají. Děláte jiné věci než ostatní. Ale musíte je dělat, aby se z vás stal olympijský vítěz. Jednoduše v kontextu sportovního světa máte „lepší slovo“. Amen?

Nám nutně nezáleží na tom, abychom byli olympijskými vítězi. Není to naše povolání, jinak bychom to dělali a snažili se o to. Ale

v duchovním kontextu je to stejné. Rád používám takový příklad, jak se rodí včelí královna. Ona se nenarodí jako zvláštní jiná včela, není to: ó, narodila se nám královna! Vyberou obyčejnou včelu (jako jsi ty nebo

Spasení není
binární.
A záměr, proč
jste se
znovuzrodili,
musí být
naplněn vaší
další chůzí.

já) a začnou ji krmit jiným pokrmem. Začnou ji sytit tím nejlepším, co v úlu mají. A to z ní udělá královnu. Zbytek včel létá kolem a mají spoustu práce, ale z této jediné včely se stává královna, má speciální povolání. Takže důvod, proč tu jsme a bavíme se o stánku, je, že Bůh říká, že existuje vyšší povolání.

Co tedy znamená symbolika stánku? Za prvé – spasení není binární neboli 0 a 1, zapnout, vypnout. Amen? Takto se to často káže a je to špatně. Nebyli jste spaseni, teď jste spaseni a to je konec. Stánek jednoznačně říká, že když jste spaseni, vejdete dovnitř stánku, znovuzrodíte se, ale jste jen znovu narození. A záměr, proč jste se znovuzrodili, musí být naplněn vaší další chůzí.

Když se narodíte v přirozeném jako miminko, ale nevyrostete, tak nenaplníte záměr, proč jste se narodili. Takže myšlenka stánku a co máme kázat, je, že když se znovu narodíme, vejdemo do stánku a je to začátek naší cesty. Amen? Je to jen začátek. Je to naprosto klíčový a nezbytný začátek, stejně jako když se narodíte v přirozeném. Pokud jste pokřtěni ve vodě a pak v Duchu svatém, je to stále vnější nádvoří. Ale Bůh vás volá, abyste šli dál, hlouběji a více do Něj. A ukazuje vám další kroky, které teď nemám prostor vysvětlovat. Ale říká, že naše povolání není vnější nádvoří, to povolání je svatyně svatých. Když se podíváme do Marka 15,38, mluví se tam o tom, že když Ježíš zemřel, roztrhla se chrámová opona. Písmo jasně říká, že se roztrhla odshora dolů. To mluví o tom, že můžete teď vstoupit a dojít na konec celé cesty, protože Ježíš tudy již prošel. Podívejme se do Židům 10,19:

„Majíce tedy, bratří, plnou svobodu k vjíti do svatyně skrze krev Ježíšovu, tou cestou novou a živou, kterouž nám způsobil skrze oponu, to jest tělo své,“

Jinými slovy, je tu opět zmiňován stánek, a pokud Ježíš byl ten, který prošel stánkem od začátku až na konec – a my víme, že jím neprošel fyzicky – znamená to, že existuje duchovní cesta, způsob, jakým můžeme

v duchu projít až na konec, za tu oponu. A zde se píše, že nám „způsobil (udělal) cestu“. Stvořil cestu, jak se tam dostat. V Židům 6,19 se jasně říká, že máme naději jako kotvu naší duše. Ta kotva jde za oponou, kam Ježíš vstoupil před námi a stal se tím nejvyšším knězem podle řádu Melchisedechova. Amen?

Takže jsme se znovu narodili a jsme na začátku a víme, že se s námi Bůh chce plně potkat tam na konci. Víme, že v té plnosti nyní ještě určitě nejsme. Víme, že na konci je sláva a plná přítomnost Boží, a víme, že až půjdeme tou cestou, prodáme proměnou. Až dojdeme na konec, budeme změněni a budeme jako On. Protože to je jediný způsob, jak se s Bohem můžeme potkat. Není možné potkat se s Bohem ve stavu, ve kterém jsme. On je příliš svatý, zničilo by nás to.

Je to, jako byste chtěli přistát na Slunci. To není možné. I Mojžíše, když chtěl vidět Boha, musel Bůh přikrýt. Nejsi tam, nejde to, není to možné. Není možné vidět Boha v Jeho plnosti, aby vás to neroztrhalo. Proto Ježíš neřekl, já jsem to místo, ale já jsem ta cesta. On sám musel projít celou cestu stánkem. Můžete si za domácí úkol přečíst Židům 9, kde se vysvětluje, jak procházel, o Jeho krvi, jak procházel všemi kroky, než došel do svatyně. Přečtěte si i kapitolu 8.

Stánek nám tedy ukazuje nejvyšší povolání. Jinými slovy, Bůh nám říká: „Jdi dál, nezastavuj se. Ještě nejsi v cíli.“ Někdo z vás už tam snad došel? Ne? Bůh říká, že jste se nenarodili proto, abyste zůstali tam, kde jste teď. Má pro vás vyšší povolání. Je dobré, že jste na cestě. To je v pořádku. Ale jděte dál. Jděte dál. Bůh vám taky říká, že je to možné. Opona byla roztržena, a tak pro každého jednoho z nás je nejvyšší povolání k dispozici, dosažitelné. V Izaiáši je verš, že i ten nejhlupejší na této cestě nezabloudí. (Iz 35,8) Je to dostupné. Také se jasně píše, že Ježíš je ta cesta a že On prošel stánkem a musel tam udělat všechny úkony. To znamená, že cesta je pro nás předepsaná. Také se píše, že se nemáme uchylovat nalevo ani napravo. A víme proč. Protože tisíc padne po tvé levici a deset tisíc po tvé pravici. Jsou tisíce a desetitisíce těch, kteří začali na této cestě a odchýlili se nalevo nebo napravo. Mají své vlastní nápady, jak to udělat, jak se tam dostat. Ale Ježíš říká: „Ne, vy musíte následovat mě, tak jak to bylo předepsáno.“

Bůh vás volá,
abyste šli dál,
hlouběji
a více do Něj.
A ukazuje
vám další
kroky.

Nečetli jsme si v Janovi 14,6: „*Já jsem cesta, i pravda, i život. Žádný nepřichází k Otci než skrze mne (touto cestou).*“?

Izaiáš 30,21: „*Tot' jest ta cesta, chod'te po ní, bud' že byste se na pravo neb na levo uchýlili.*“

Takže Bůh nám předepisuje tuto cestu. Stejně jako Ježíš prošel i první kroky, jako třeba křest. Jan Mu nejdříve bránil a říkal Mu: „To nemyslíš vážně – já mám křtít Tebe? To si děláš legraci! Ty to přeci nepotřebuješ.“ Za a) Ty to nepotřebuješ, za b) bys spíš měl křtít Ty mě a za c) by to mohl někdo špatně pochopit a myslet si, že jsi hříšník a musíš být obmyt ze svých hříchů. Ale Ježíš mu řekl: „Nech tak být. I já, přestože jsem Syn, musím tím vším projít, abych se naučil poslušnosti skrze soužení.“ Amen?

A máte ovoce
Ducha, lásku,
radost, trpělivost,
dobrotivost.
A dorazili jste jen
proto, abyste
položili svůj život
pro ostatní.

Je to, jako kdyby třeba majitel školy chtěl udělat přijímací zkoušky. A oni by mu řekli: „Ale, pane, vždyť jste majitel školy, můžete si dát titul jaký chcete, jen tak.“ A on říká: „Nemůžu. Já jsem příklad. A všem budu říkat: „Následujte mě, já jsem ta cesta.““ Rozumíte

tomu? A tak On musel jít, a přesto, že byl Syn, musel si udělat přijímačky. Musel projít celé studium rok po roce, udělat si všechny testy, úkoly, zkoušky a projít. A přestože Jeho Otec byl majitelem školy, tak Mu neodpustil. Neřekl Mu: „Ne, to nemusíš dělat.“ Musel jít tak daleko, že musel sám zemřít. Ale Ježíš se nedíval jen na svůj život. Pokud vezmu tu školu jako příklad, On přemýšlel nad těmi dalšími studenty. A říkal: „Kvůli nim půjdu první, aby mohli jít za mnou a aby mohli dosáhnout toho, čeho jsem dosáhl já.“ A potom je na konci a má tu hranatou čepici, je na promoci. Stojí tam a říká: „Všichni můžete dosáhnout toho, čeho jsem dosáhl já. Já jsem přemohl svět. Stal jsem se jedním s Otcem. Získal jsem veškerou moc v nebi. Naučil jsem se poslušnosti. Porazil jsem smrt. Dábel přichází, ale nic na mě nemá. Pokud chcete, tak já jsem vám zajistil tu cestu. A ukázal jsem vám, že po ní můžete jít.“

A tak myšlenka stánku a důvod, proč studujeme jednotlivé kroky, je, že jsme na cestě. A chceme vědět: „Pane, jaký je další krok, co mám

dělat? Jsem na začátku, co dál?“ On vám poví o tom, že se máte znovu narodit. A vy říkáte: „Jasně, ale já chci jít dělat promoci.“ Bůh však říká: „Pokud jsi neudělal přijímačky, ani jsi nezačal. Můžeš běhat po školní zahradě, bavit se se studenty, mít legraci, chodit do tělocvičny (do církve), ale ani jsi nezačal.“ Takže si ověř první krok: Jsi znovuzrozený?

Pokud ano, asi se ptáte: „Dobře, Ježíši, co mám dělat dál?“ On říká: „Jdi k řece.“ Jsi pokřtěný vodou? Správně pokřtěný? Pokud ne, není další otázka. To je to, co udělal Ježíš na začátku své cesty. A pak se můžeme bavit o křtu Duchem a poté o tom, jak vás Duch křtí a ponořuje do těla Kristova. Můžeme studovat různé aspekty těla Kristova a jak funguje. Jak pokládáte svobodu, kterou jste získali, pro tělo Kristovo. Jak se sytíte z Krista. Jak spolupracujete s Bohem, jak se učíte přinášet světlo. Jak se měníte, jak se proměňuje vaše duše a potom jak vcházíte do přítomnosti Boží, pod Jeho příkrytí. A víte, že synové Boží jsou vedeni Duchem. A stáváte se Syny a máte pokoj. A máte ovoce Ducha, lásku, radost, trpělivost, dobrotivost. A dorazili jste jen proto, abyste položili svůj život pro ostatní.

To je důvod, proč máme stánek a proč ho kážeme. Protože věříme, že je lepší pokrm (maso) než vnější nádvoří. Chceme jít do svatyně a do svatyně svatých. Ale On nám předepsal cestu. Stánek Mojžíšův není zastaralý, že? A jestli se ďábel posmívá stánku ve Zjevení, je blázen, protože nám tím něco prozrazuje. A tak víme, že stánek je něco, co Bůh miluje.

Bůh Vám požehnej na vaší cestě.